מאי לאו תערובת טעמים · לפי מה שפי' בקונטרס דלוי לא שרי אלא בדיעבד קשיא מה פריך דהכא לכתחלה קתני אבל בדיעבד הוה שרי כלומר: **ניבמא** תהוי תיובתא דרב · תימה מאי קושיא הא דאסר משום תערובת גופים הייט היכא דשניהם כחושים דליכא תערובת טעמים:

אסרה רבא מפרזיקיא כו'· מכאן פוסק ר"ת כרב ורבא נמי דשרי בבת תיהא (ע"ז דף ס:) מלי סבר כוותיה ושם מפורש ובתוספות [גדולים] שלו נראה דמותר לאפות לחם עם אותו פשטיד"א הואיל ומכוסות היטב הוי כעין שתי קדרות ואפי' פלגוש"ם שיש להרחיק אין נראה לרבי שיהא אסור שיש אויר מכובה בתנור וההבל מתפשט:

ה"ג **קא** משמע לן כיון דלא דחיא שבת לא דחיא טומאה · ולא גרס כיון דאית לה תשלומין שאין הטעם תלוי בכך דלעיל בפרק אלו דברים (דף ע:) יליפינן דלא דחיא שבת מוחגותם וגו' · ועוד פסח נמי אית ליה תשלומין בשני ודחי טומאה ועוד חגיגת ט"ו איכא למ"ד *בפירקין דלית לה תשלומין בטומאת בעלים שאם נטמאו בעלים ביום ט"ו ולא חזו ביום קביעת תובתיה כה"ג לית לה תשלומין:

שעירי

בשר שחוטה שמן שצלאו עם בשר נבילה כחוש אסור מאי טעמא מפטמי מהדדי ולוי אמר *אפילו בשר שחוטה כחוש שצלאו עם בשר נבילה שמן מותר מאי טעמא ריחא בעלמא הוא וריחא לאו מילתא היא עביד לוי עובדא בי ריש גלותא בגדי ודבר אחר מיתיבי *"אין צולין שני פסחים כאחד מפני התערובת מאי לאו תערובת טעמים וקשיא ללוי לא מפני תערובת גופין הבי נמי מסתברא מדקתני סיפא *אפילו גדי וטלה אי אמרת בשלמא מפני גופין היינו דקתני אפי' גדי וטלה אלא אי אמרת מפני תערובת טעמים מה לי גדי וטלה מה לי גדי וגדי אלא מאי על כרחיך מפני תערובת גופין הוא דאסור אבל תערובת טעמים שרי לימא תיהוי תיובתיה דרב אמר רבי ירמיה הבא במאי עסקינן כגון שצלאו בשתי קדירות בשתי קדירות סלקא דעתך אלא אימא כעין שתי קדירות והכי קאמר אין צולין שני פסחים כאחד מפני תערובת מאי תערובת תערובת טעמים ואפי' כעין שתי קדירות דליכא תערובת טעמים אסור משום תערובת גופין ואפילו גדי וטלה אמר רב מרי כתנאי *הרודה פת חמה ונתנה ע"פ חבית יין של תרומה ר"מ אוסר ורבי יהודה מתיר ורבי יוסי "מתיר בשל חיטין ואוסר בשל שעורים מפני שהשעורים שואבות מאי לאו תנאי היא דמר סבר ריחא לאו מילתא היא ומר סבר ריחא מילתא היא ללוי ודאי תנאי היא לרב נימא תנאי היא אמר לך רב דכולי עלמא ריחא מילתא היא לאו איתמר עלה דההיא אמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש "בפת חמה וחבית פתוחה דברי הכל אסור בפת צוננת וחבית מגופה דברי הכל מותר לא נחלקו אלא בפת חמה וחבית חתומה פת צוננת וחבית פתוחה והא נמי כפת חמה וחבית פתוחה דמיא תני רב כהנא בריה דרב חיננא סבא "פת שאפאה עם צלי בתנור אסור לאכלה בכותחא ההיא ביניתא דאיטווא בהדי בישרא אסרה רבא מפרזיקיא *למיכליה בכותחא מר בר רב אשי אמר אפי' [ה"] במילחא נמי אסורה משום דקשיא לריחא ולדבר אחר: **מתני'** "חמשה דברים *באין בטומאה ואינן נאכלין בטומאה העומר ושתי הלחם ולחם הפנים וזבחי שלמי צבור ושעירי ראשי חדשים *"הפסח שבא בטומאה נאכל בטומאה שלא בא מתחילתו אלא לאכילה: **גמ'** חמשה למעוטי מאי "למעוטי חגיגת חמשה עשר דסלקא דעתך אמינא כיון דקרבן ציבור הוא וקביעא ליה מועד תדחי טומאה קא משמע לן כיון דאית ליה תשלומין כל שבעה לא דחיא שבת ומדשבת לא דחיא לא דחיא טומאה וניתני נמי שעירי הרגלים הא תנא ליה זבחי שלמי צבור אי הכי שעירי ראשי חדשים נמי לא ניתני דהא תנא זבחי שלמי צבור אמרי שעירי

יצחק נאמר לי דלא חייש לה: **ביניתא** · לג: **דאיטווי בסדי בישרא** · בתנור אחד: **אסרה רבא מפרזיקיא למיכליה בכותחא** · שיש בו חלב משום דקסבר ריחא מילתא היא: **לדבר אחר** · לרעת: **מתני' חמשה דברים באין בטומאה וכו'** · אין לך קרבן נאכל אלא אלו וקרבן ציבור דוחה את הטומאה ואשמעינן מתניתין דאף על גב דקרב בטומאה לאפוקי ציבור ידי חובתן אין נאכלין בטומאה ולקמיה פריך ליתני נמי שעירי הרגלים: **וזבחי שלמי ציבור** · כבשי עצרת אין שלמים אחרים לציבור: **הפסח שבא בטומאה** . כגון רוב ציבור טמאין: **שמתחילתו לא בא אלא לאכילה** · כשנטהר עיקר פסח לאכילה נעשה דכתיב לפי אכלו וכי שרייה רחמנא למיתי בטומאה*) מאיש כדחה ואין לבור כדחין אדעתא למיכליה שרייה*: **גמ' חמשה למעוטי מאי** · מגיינא למה לי ליתני קרבנות ציבור באין בטומאה ואין נאכלין בטומאה: **חגיגת חמשה עשר** · והוא הדין לעצרת וסוכות אלא חדא מיגייהו נקט: **כיון דקרבן ציבור הוא** · אף על גב דכל יחיד ויחיד מיחייב קרי ליה קרבן ציבור משום דאתיא בהיקפא מחגיגה כדגל במסכת יומא בפרק הוציאו לו (דף נא:): **תשלומין כל שבעה** · כדנפקא לן בפרק קמא דמסכת חגיגה (דף מ:) מוחגותם אותו חג לה' שבעת ימים: **הא אני ליה זבחי שלמי ציבור** · שהן מיני דמים ואשמעינן דאין נאכלין בטומאה והוא הדין לשאר מיני דמים: הא

*) [לעיל פו. סז:]

בשר שחוטה שמן שצלאו · בתנור בשני שפודים זה רחוק מזה אסור שהריח מן השמן נכנס לכחוש ומפטמו וחוזר זה ומוליא ריח גם הוא וכ"ש שחוטה כחושה ונבילה שמינה ורבותא אשמעינן רב דלא נימא נבילה כחושה הואיל ואין ריחה טודף לא אסרה לה לשחוטה ואשמעינן דשומן שחוטה מפטם לנבילה בריחא והדר מפקא ליהו ריחא: **עבד עובדא** · שצלו בתנור ובא מעשה לפניו והתיר: **דבר אחר** · חזיר: **אין צולין שני פסחים כאחד מפני הסתערובת** · ומצלא פסח נאכל שלא למעוייו ואפילו גדי וטלה שאין מתחלפין זה בזה: **מאי לאו תערובת טעמים** · דפטמי מהדדי ומצלא פסח נאכל שלא למעוייו: **לא מפני תערובת גופים** · שלא יתערבו זה בזה ואפילו גדי וטלה זימנין דלאו אדעתייהו ואיתלפי: **אלא מאי על כרחיך** · דקתני ביה ואפילו גדי וטלה שמעינן מינה דמפני תערובת גופים קאמר אבל לתערובת טעמים לא חייש נימא תיהוי תיובתא דרב: **הכא במאי עסקינן** · דקתני גדי וטלה דלא חייש לתערובת טעמים שצלאן בשתי קדירות: **שתי קדירות פ"ד** · וכי צולין פסח בקדירה: **כעין שתי קדירות** · שפוד מכאן ושפוד מכאן ותל גדול של גחלים או אפר באמצע: **סרודה** · מן התנור: **אוסר** · לזרים מפני שנכנס לה ריח התרומה: **שואבות** · את הריח: **לוי** · דאמר ריחא לאו מילתא היא ודאי מילתא היא כתנאי אמרה דעל כרחיך רבי מאיר אית ליה ריחא מילתא היא וכן רבי יוסי ואי איכא דקאי כוותיה רבי יהודה הוא דקאי כוותיה: **אלא רב מי ליתא תנאי היא** · כלום צריך לאוקומי למילתיה כתנאי ולמימר אנא דאמרי כרבי מאיר ורבי יוסי אבל דרבי יהודה ליתא ליה לו דילמא רבי יהודה נמי קאי כוותיה וטעמא דשרי משום דקא סבר לא עייל בה ריחא דמי לאו ריחא: **אמר לך רב דכולי עלמא ריחא מילתא** · וטעמא דרבי יהודה משום דפת צוננת (*וחבית) מגופה היא ולא עייל בה ריחא דמי לאו דילמא רבי יהודה נמי קאי כוותיה וטעמא דשרי משום דקא סבר לא עייל בה ריחא: **אמר** · דאמר עלה ר' ואמ"ג דקיימי תנאי כוותיה דרב היינו דאמרי דלוי ואמר ריחא לאו מילתא היא ורבא היינו דאמרי דלוי כרבא גבי בת תיהא במסכת ע"ז (דף סו:) וקס ליה רבא בשיטתיה דלוי ואמר ריחא לאו מילתא היא ואביי ורבא היינו דאמרי כרבא וכן הוא בתשובות הגאונים ואף משמו של רבי אליעזר בן יעקב נראה לי דלא חייש לה: **ביניתא** · לג: **דאיטווי בסדי בישרא** · בתנור אחד: **אסרה רבא מפרזיקיא למיכליה בכותחא** · שיש בו חלב משום דקסבר ריחא מילתא היא: **לדבר אחר** · לרעת: **מתני' חמשה דברים באין בטומאה וכו'** · אין לך קרבן נאכל אלא אלו וקרבן ציבור דוחה את הטומאה ואשמעינן מתניתין דאף על גב דקרב בטומאה לאפוקי ציבור ידי חובתן אין נאכלין בטומאה ולקמיה פריך ליתני נמי שעירי הרגלים: **וזבחי שלמי ציבור** · כבשי עצרת אין שלמים אחרים לציבור: **הפסח שבא בטומאה** . כגון רוב ציבור טמאין: **שמתחילתו לא בא אלא לאכילה** · כשנטהר עיקר פסח לאכילה נעשה דכתיב לפי אכלו וכי שרייה רחמנא למיתי בטומאה*) מאיש כדחה ואין לבור כדחין אדעתא למיכליה שרייה*: **גמ' חמשה למעוטי מאי** · מגיינא למה לי ליתני קרבנות ציבור באין בטומאה ואין נאכלין בטומאה: **חגיגת חמשה עשר** · והוא הדין לעצרת וסוכות אלא חדא מיגייהו נקט: **כיון דקרבן ציבור הוא** · אף על גב דכל יחיד ויחיד מיחייב קרי ליה קרבן ציבור משום דאתיא בהיקפא מחגיגה כדגל במסכת יומא בפרק הוציאו לו (דף נא:): **תשלומין כל שבעה** · כדנפקא לן בפרק קמא דמסכת חגיגה (דף מ:) מוחגותם אותו חג לה' שבעת ימים: **הא אני ליה זבחי שלמי ציבור** · שהן מיני דמים ואשמעינן דאין נאכלין בטומאה והוא הדין לשאר מיני דמים: הא

[תוספתא פ"ב]

[שם ופ"ש]

[תרומות פ"י מ"ג ע"א סו:]

[לעיל סכ:]

[לקמן נא.]

[לקמן פ.]

רבינו חננאל

פילי ומתבלע אגב חורפא דתבלי בלע כוליה ואסור: אמר רב בשר שחוטה שמן שצלאו עם בשר נבלה כחוש אסור דאגיל ריח השחוטה מפטם לנבלה וחזור ריח נבלה מפטם לשחוטה ולרי מתיר אפילו נבלה שמינה עם שחוטה כחושה סבר ריחא ולא כלום הוא ועבר עובדא והתיר בדי שנעל עם חזיר ואותבינן עליה מיהא אין צולין שני פסחים ואפילו גדי וטלה מפני התערובות ומסתברא דמשום תערובות גופין הוא גזרה גדי וטלה אסור טלה וטלה שאם נתערבו חיישי' שמא תפול חבורה זו פסח שאינו שלה תמצא אוכלין פסח שאינו שלהם וקשיא לרב דאמר ריחא מילתא היא והריח כעיקר אע"ג דלא מחלפי כיון שהריח כעיקר נמצא עיקר פסח של חבורה זו בפסח של חבורה זו ואסור וטוקים לה רב הכי אין צולין שני פסחים כאחד מפני תערובות טעמים ואפי' כעין שתי קדרות כגון שיש דבר מפסיק הריח ביניהם ואין שם תערובות טעמים אסור משום תערובות גופין ואפילו גדי וטלה דלא מחלפי נזרה אטו גדי וגדי אטו טלה: אמר רב מרי כתנאי הרודה פת חמה ונתנה על פי חבית של תרומה ר' מאיר אוסר ור' יהודה מתיר ור' יוסי מתיר בפת של חטים ואוסר בפת של שעורים מפני שהשעורים שואבות ללוי ודאי תנאי היא דהא ר' מאיר אוסר בפי' (והנה ר' יהודה מתיר דלא כרב) והנה גם לרב [מי נימא] תנאי היא אמר לך הא אתמר עלה בפת חמה וחבית פתוחה לדברי הכל אסור ואפילו ר' יהודה אסר דריחא מילתא היא בפת צוננת וחבית מגופה דברי הכל מותר דליכא חשש לריח היין של תרומה כלל דהא חבית זו מגופה היא לא נחלקו אלא בפת חמה וחבית פתוחה והכא נבי בשר שחוטה שנצלה עם בשר [נבלה] כפת חמה וחבית פתוחה הוא לדברי הכל אסור דאע"ג דלוי מיתוקמא כתנאי ולוי כר' יהודה הא אתמר עלה דחבית פתוחה ופת חמה דברי הכל אסורה ומסתבר טעמא דרב דלא עוד אלא הא תני רב כהנא פת שאפאה בתנור עם בשר צלי אסור לאכלה בכותח כרב ותוב הוהיא ביעתא שנצלית עם בשר ואסרה רבא מפרזיקא לאכלה בכותח שיש בו נסיובי דחלבא . מר בר רב

גליון השס

גמ' למיכליה בכותחא. עי' לעיל ל. תוד"ה ואפי' במלחא: מתני' באין בטומאה . עי' יומא מו ע"א תוד"ה תמלאו דומס:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com